

han vil omgjøre en Lov, som ikke behager ham; thi Loven siger ikke, at Indenrigsministeren skal søge Tillægsbevilling, men Indenrigsministeren maa under sit Ansvar lade udbetale indtil 500 Rbd., naar der virkelig bliver mere Arbejde. Jeg kan iøvrigt ikke finde mig beføiet til at gaae ind paa den hele udførlige Bedømmelse af Overtlændecommissionen og af den ommeldte Betalings Hensigtsmæssighed eller Rigtighed, thi det er jo Altsammen afgjort ved en Lov, og denne Lov stiller netop Forholdet saaledes, at der ikke skal søges Tillægsbevilling, men det omtalte Beløb er en lovbestemt Udgift. Det forekommer mig derfor at være aldeles rigtigt, hvad Udvalget siger, at Ministeren naturligvis maa være ansvarlig, hvis han udbetaler Beløbet, uden at der er et saadant forøget Arbejde, som Loven forudsætter, thi han har da ikke anvendt Loven rigtigt; men er der saadanne Arbejder, og de udføres ifølge Loven, saa kan der ikke være Tale om noget Ansvar. Det forekommer mig altsaa, at Forslaget, som det staaer, ligefrem gaaer ud paa at have en Lovbestemmelse, og det er netop noget, som jeg troer det høitærede Thing ikke tidligere har villet ved Finantsloven, nemlig at sætte en Lov, og der til en ny Lov, som Thinget selv har vedtaget, igjen ud af Kraft. Jeg er iøvrigt ganske enig med den ærede Rigsdagsmand i, at da der ingen Evangstiendecommission finder Sted i Aaret 1853, saa vil der heller ikke let blive forøgede Arbejder i næste Finantsaar, men jeg har en bestemt modsat Overbeviisning om, at i den følgende Tid ville Arbejderne blive større.

Hvad Udvalgets Bemærkninger angaaer med Hensyn til Redfattelsen af Udgifterne til Industriens Fremme, da skal jeg ikke erklære mig derimod. Jeg skal blot oplyse, at der ikke anvendes noget til en directe Understøttelse af Industrien, thi Præmiesystemet, der var forbundet med Lærredshallerne, er ophævet efter Ministeriets Foranstaltning; Pengene ere derimod navnlig i det sidste Aar i Særdeleshed anvendte til den store Industriudstilling, nemlig 2000 Rbd., og endvidere er der givet Bestyrelsen en Udgift til 1000 Rbd.,

der næst er givet Understøttelse til en kostbar Maskine, som skal gaae ud paa at kontrollere Maal og Vægt, og som er anbefalet, som høist vigtig heri Landet. Endvidere gives der Understøttelse til det technische Institut i Kjøbenhavn, som underviser for en meget billig Betaling 500 af den fattige Haandværksklasse, og endelig gives der Reiseunderstøttelse til simple industrielle Folk, navnlig Svende og yngre Haandværksmestere, som ved Hjælp af 2 a 300 Rbd., naar de have bevist Dygtighed og gibe Haab om gavnlig Virksomhed, sættes istand til at reise. Disse Reiseunderstøttelser til disse Classer ligne dem, som af andre Fonds gives til høiere videnskabelige og kunstneriske Reiser. Jeg har iøvrigt som sagt ikke noget imod, at Summen igjen iaar ligesom iflor nedsettes med 1000 Rbd.

Hvad Fisserierne angaaer, saa haaber jeg ogsaa, at denne Sag, som forøvrigt har sine meget store Vanskeligheder, skal komme til et Resultat. Det er ganske sikkert, at vort Land lider et meget betydeligt Tab ved den slette og skadelige Maade, hvorpaa Fisserierne drives navnlig i Kiimfjorden, Issefjorden, Randersfjord og Mariagerfjord; thi der har man i mange Aar anvendt Redskaber, som ødelægge de mindre Fiske, og man fisker der paa en saadan Maade, at derved, efter Sagkyndiges Dom og mange Fiskeres gjentagende Klager, er skeet ganske overordentlig Skade; men det er en af de Ting, som det er yderst vanskeligt, ja man kunde næsten sige umuligt, rigtig til Gavn at kunne modvirke. Hvad Præmierne til Fisseriet under Island angaaer, saa er jeg ganske enig med Udvalget i, at Berettigelse til Præmie skal godtgøres for ethvert Skib; men, jeg maa imidlertid dertil bemærke, at en Godtgørelse ved Hjælp af Skibspapirerne ved Overgang fra Skjode til Skjode og fra Billbrev til Billbrev fra 1786 til nu, vel vil være let tilveiebragt. Det, der kan blive Spørgsmaal om, det er, om Skibene ikke nu saa mange Gange ere blevne reparerede, at man virkelig maa sige, at det ikke er de samme Skibe længer. Det kan jo blive et vanskeligt Spørgsmaal at afgjøre, men da det ønskes, skal ogsaa Ministeriet været villig til at gaae ind derpaa.